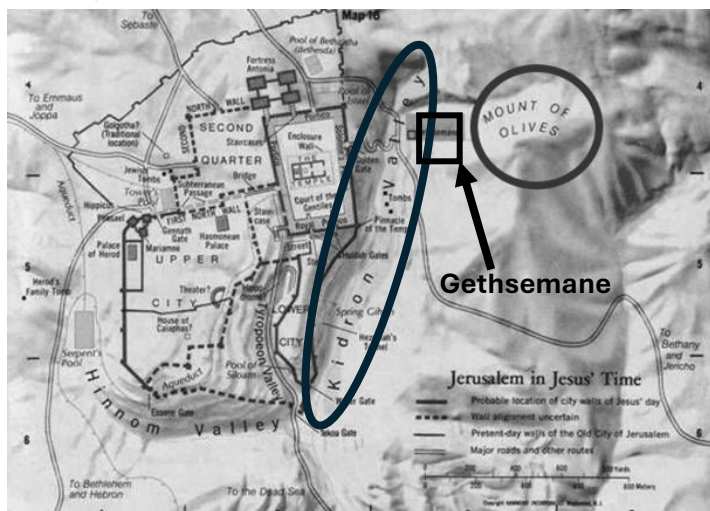

Wat roept de naam 'Kidron' op?

Als ik de naam noem van Den Briel, waar denk je dan aan? Tja, zeker nu het bijna 1 april is, denk je dan aan de inname van Den Briel door de watergeuzen, in 1572. Of als ik zeg: 'Waterloo', waar denk je dan aan? Natuurlijk, aan de slag bij Waterloo, in 1815, toen Napoleon werd verslagen. Een aardrijkskundige naam kan heel veel oproepen, aan wat je weet over zo'n plaats uit de geschiedenis, wat daar gebeurd is. En nu is er iets eigenaardigs aan de hand in het Bijbelgedeelte dat we hebben gelezen. Johannes vertelt dat Jezus vanuit Jeruzalem naar de Hof van Gethsemane vertrekt, de plaats waar hij gevangen genomen zal worden. Maar ik weet niet of je het hebt gemerkt: de naam 'Gethsemane' wordt hier nergens genoemd. Er wordt wel een andere naam genoemd, de naam van de beek Kedron. De naam Kedron is de vergriekste vorm van Kidron, zo heet deze beek in het Hebreeuws. Die naam wordt door Johannes wél genoemd, in vers 1: 'Nadat Hij dit gezegd had, vertrok Jezus met Zijn discipelen naar de overkant van de beek Kedron, waar een hof was, die Hij met Zijn discipelen inging.'

Dat Johannes dit zo schrijft, is niet voor niets. Als enige van de vier evangelisten noemt hij die naam Kedron, en dat is bewust, want hij wil ons laten nadenken: 'Wat is daar gebeurd, bij die beek Kidron? Wat roept die naam bij je op, wat is er met die beek aan de hand, en met dat dal waar de Kidron doorheen stroomt?'

Het Kidrondal (*Kidron Valley* op de kaart) bevindt zich tussen Jeruzalem en de Olijfberg (*Mount of Olives*). Het dal strekt zich uit van noord naar zuid. Het water van de Kidron stroomt naar het zuiden weg, vervolgens naar het oosten en dan naar de Dode Zee. Het grootste deel van het jaar staat de beek trouwens droog. Alleen in de winter, als het regent, stroomt er water door de beekbedding. De Hof van Gethsemane ligt op de Olijfberg, helemaal onderaan, aan de voet van de berg. Kidron betekent trouwens 'donker' of 'troebel', omdat het geen grote klaterende beek is, maar een kleine beek, alleen in de winter.

1. Jezus ging de weg van de vernedering, net als David

Terug naar die vraag: waarom noemt Johannes hier de beek Kidron? Wat wil hij ons in herinnering roepen? Welke bijbelse gebeurtenissen? Al heel snel kom je dan uit bij 2 Samuël 15, in de Herziene Statenvertaling staat daar ook een verwijzing naar, in een voetnoot. Daar, in 2 Samuël 15, gaat het over David, de grote koning van Israël. Jezus wordt in het Evangelie genoemd: 'de Zoon van David'. Daar is dus al een verband! En in 2 Samuël 15 komen we David tegen op het diepste punt in zijn leven, het meest tragische moment uit zijn bestaan. Zijn zoon, Absalom, heeft een greep naar de macht gedaan. David, die altijd alles, alles, alles heeft gedaan voor zijn volk Israël, wordt door zijn eigen volk aan de kant geschoven, verworpen, vernederd... En hij zegt tegen zijn dienaren, in vers 14: 'Maak u gereed en laten wij vluchten, want er is voor ons geen ontkomen aan Absalom. Ga snel, anders zal hij ons spoedig inhalen, onheil over ons brengen en deze stad met de scherpte van het zwaard slaan.' Dus David vlucht, niet alleen voor zichzelf, maar ook om de stad te redden. Hij wil zich niet

verschuilen in Jeruzalem, zodat Jeruzalem wordt belegerd, en ingenomen, en de bevolking wordt uitgemoord. Nee, David vlucht. En dan staat er in vers 23: 'Het hele land huilde met luide stem, toen heel het volk overstak. Ook de koning stak de beek Kidron over en al het volk stak over, rechtstreeks de weg op naar de woestijn.' En als David dan omhoog loopt, de Olijfberg op, huilend, met een doek om zijn hoofd en op blote voeten, krijgt hij óók nog een verschrikkelijk bericht: zijn belangrijkste adviseur, vriend en bondgenoot

Achitofel heeft de kant van Absalom gekozen. In die intieme vriendenkring rondom David is een verrader. Als Johannes dat zo schrijft: '... Jezus trok naar de overkant van de beek Kedron...', dan roept hij meteen deze herinnering naar boven, aan dit verhaal. En je ziet Jezus gaan, na de Paasmaaltijd, door het donker van de nacht, met boven Hem de volle maan, want het Pascha wordt gevierd op 14 Nisan, dan is het altijd volle maan. Jezus, de Zoon van David, ook Hij wordt vernederd, ook Hij wordt door Zijn eigen volk aan de kant geschoven, verworpen. Ook Hij wordt verraden door iemand uit Zijn vriendenkring, Judas, één van de twaalf discipelen. Ook Jezus gaat de stad Jeruzalem uit, juist om de stad te redden, en om Zijn volk te redden. Meer nog: om de mensheid te redden. Heel bewust kiest Jezus deze weg. Heel bewust gaat Jezus de stad uit, en gaat Hij deze weg van de vernedering. Hij gaat door het dal van de Kidron en Hij weet: 'Aan de overkant van dit dal wacht Mij de gevangenschap, en vervolgens: het lijden en de dood.' Vlak het niet uit, wat Jezus voor je heeft gedaan... Vlak het niet uit, Zijn eenzaamheid, Zijn angst... Vlak het niet uit, Zijn vernedering... Hij deed het voor jou, uit liefde, om je te sparen, om je te redden... Hij liet Zich aan de kant zetten voor jou! Besef je dat? De Koning van de kosmos liet Zich aan de kant zetten voor jou. We zongen dat net uit Opwek-king 509, dat lied met die diepe tekst: 'Zo lief had God de Vader ons, dat Hij zijn eigen Zoon zond tot heil van ons gebroken hart, omdat Hij ons zo kostbaar vond.' Zo kostbaar ben jij in de ogen van God, dat Jezus daar ging, door de nacht, over de Kidron, om voor jou de dood in te gaan. Besef het! Besef het, laat het tot je doordringen als nooit tevoren. Het is een wonder van liefde...

2. Jezus draagt de straf van wie Hem vernederen

Als koning David verder trekt, over de Olijfberg, de woestijn in, komt er iemand hem tegemoet. Het is een man uit de familie van Saul, de eerdere koning, Saul die alles had geprobeerd om David te vermoorden. Ik lees een stukje uit 2 Samuël 16: 5-8. 'Toen koning David bij Bahurim kwam, zie, daar kwam een man de stad uit, uit het geslacht van het huis van Saul, van wie de naam Simeï was, de zoon van Gera. Al vervloekend kwam hij dichterbij. Hij gooide stenen naar David en naar alle dienaren van koning David, hoewel al het volk en al de helden aan diens rechter- en aan diens linkerhand waren. Dit zei Simeï terwijl hij hem vervloekte: Ga weg, ga weg, man van bloedvergieten, verdorven man. De HERE heeft op u al het bloed van het huis van Saul, in wiens plaats u geregeerd hebt, doen terugkomen. Nu heeft de HERE het koninkrijk gegeven in de hand van Absalom, uw zoon. En zie u daar nu in uw ellende, omdat u een man van bloedvergieten bent.' De dienaren van David zijn witheet van woede. Absaï, één van hen, zegt in vers 9: 'Waarom zou deze dode hond mijn heer de koning vervloeken? Laat mij toch oversteken en hem de kop afslaan.' Maar David houdt hem tegen. Hij zegt: 'Blijkbaar is dit de wil van God.' David weet dat al deze ellende over hem heen gekomen is vanwege zijn zonde: zijn overspel met zijn buurvrouw Bathseba, en de moord op zijn buurman Urija. 'Nee,' zegt David. 'Laat Simeï maar zijn gang gaan. Misschien komt er een dag dat God de rollen weer omdraait.' En dat gebeurt ook. In de oorlog die losbarst tussen David en zijn mannen aan de éne kant en Absalom en zijn mannen aan de andere kant verliest Absalom. Hij

wordt gedood en David keert terug naar Jeruzalem. Hij is gek van verdriet, vanwege zijn zoon Absalom, maar hij komt weer terug als koning van Israël, en hij neemt weer plaats op zijn troon in Jeruzalem. Als hij oud geworden is, en zijn taak overdraagt aan zijn zoon Salomo, dan zegt hij: 'Salomo, die man, Simeï, die mij toen zo vervloekte, toen ik vluchtte voor Absalom, die is nog steeds in leven. Doe maar met hem wat jou verstandig lijkt' (1 Koningen 2: 8-9). Salomo zegt dan tegen Simeï (1 Koningen 2: 36-37): 'Bouw een huis voor uzelf in Jeruzalem en ga daar wonen. Ga daar echter niet vandaan, waar dan ook heen. Want het zal gebeuren, op de dag dat u de stad uitgaat en de beek Kidron oversteeft, dat u zeker weten kunt dat u beslist zult sterven. Uw bloed zal op uw hoofd rusten.' Je zou zeggen: 'Simeï heeft natuurlijk nòóit de stad verlaten.' Maar dat deed hij wél, en inderdaad: dat kostte hem zijn leven. Merk je het? Simeï, die David vervloekte, krijgt te horen: 'Als je de Kidron oversteeft, zul je sterven.' En nu is hier Jezus, de grote Zoon van David. Ook Hij steekt de Kidron over, en Hij weet: 'Dat wordt Mijn dood!' In feite krijgt Hij de straf voor de vervloeker van David. En zo draagt Jézus de straf voor al degenen die Hém vervloeken, de Zoon van David. Hij trekt de Kidron over en draagt de straf voor onze zonden. Nog een keer Opwekking 509: 'O zie de mens daar aan het kruis, met al mijn schuld beladen; beschaamd hoor ik mijn eigen stem Hem loochenen en smaden.' Ik ben als Simeï... Hoeveel momenten zijn er eigenlijk niet geweest in je leven, dat je dingen zei of dacht, waarvan je later besepte: 'Hoe is dat mogelijk? Here Jezus, wat heb ik U toen veel verdriet gedaan...' Jezus, Hij liet het toe dat Hij werd beschuldigd, en bespot, en vervloekt, net zoals David het toeliet. 'Laat hem maar begaan, blijkbaar wil God het zo...' Ja, God wilde het zo, ook toen Jezus werd bespot en gesmaad en vernederd. En Hij droeg Zelf de straf voor al degenen die Hém vernederden... Ook de straf voor jou en mij.

3. Jezus geeft Zichzelf om mensen vrij te kunnen spreken

Merk je hoeveel dat oproept, die naam Kidron? Johannes heeft het heel bewust zo opgeschreven, en hij brengt het ons allemaal in herinnering, door dat éne woordje Kidron. Maar er is nóg iets. Als je in dat Kidrondal komt, dan zie je overal om je heen graven. Het hele dal, en ook de helling van de Olijfberg, en aan de andere kant de helling naar Jeruzalem toe: overal liggen mensen begraven. Dat was ook in de tijd van Jezus al zo. Bij het licht van de volle maan moet Jezus het duidelijk gezien hebben: overal die graven. Waarom is dat zo? Dat heeft alles te maken met de profetieën die zijn uitgesproken over dít dal. Want volgens de profeet Zacharia zal op een dag de Messias verschijnen. En wat staat er dan in Zacharia 14: 4? 'Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan.' Dáár, op de Olijfberg komt de Messias. Het is dezelfde plek als waar Jezus naar de hemel gevaren is. Daar komt Hij ook terug, waar anders? Zowel Joden als christenen verwachten de Messias op de Olijfberg. En dan zegt de profeet Joël dat Hij vervolgens recht zal spreken in het 'Dal van Josafat'. Zo noemt Joël dat, het 'Dal van Josafat'. En daarmee bedoelt hij dít dal, het Kidrondal. Josafat was één van de koningen van Juda, maar zijn naam betekent: 'De HERE spreekt recht'. En veel bijbelgeleerden zeggen: 'Je moet niet vertalen: "Het Dal van Josafath", maar je moet vertalen: "Het dal waar de HERE rechtspreekt." En dat is het Kidrondal.' En waarom liggen daar nu ál die graven, in het Kidrondal en op de hellingen daaromheen? Omdat al die mensen hebben gedacht: 'Als de Messias komt, op de Olijfberg, en Hij gaat rechtspreeken in het Kidrondal, dan wil ik daar als éérste bij zijn! Want eindelijk, éíndelijk is er dan recht en gerechtigheid! Eindelijk zal Hij Zijn volk verlossen van onrecht en haat, van vervolging en vernedering.' Weet je hoe het staat in Joël 3? Ik zal het je voorlezen, dit is zo hoopvol. Joël 3: 1: 'Want zie, in die dagen en in die tijd, als ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem, zal Ik alle heidenvolken bijeenbrengen en hen doen afdalen naar het dal van Josafat. Daar zal Ik met hen een rechtszaak voeren, vanwege Mijn volk en Mijn eigendom Israël, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. Mijn land hebben zij verdeeld. Zij hebben het lot geworpen over Mijn volk. Zij gaven een jongen voor een hoer; zij verkochten een meisje voor wijn, zodat zij konden drinken.'

En dan vers 12: 'Laten de heidenvolken opgewekt worden en oprukken naar het dal van Josafat, want daar zal Ik zitten om te berechten alle heidenvolken van rondom!'

Vers 15: 'Zon en maan worden in het zwart gehuld en de sterren hebben hun schijnsel ingetrokken. De HERE zal vanaf Sion brullen als een leeuw, vanuit Jeruzalem zal Hij Zijn stem laten klinken, zodat hemel en aarde zullen beven. Maar de HERE is een toevlucht voor Zijn volk en een vesting voor de Israëlieten. Dan zult u weten dat Ik, de HERE, uw God ben, Die op Sion, Mijn heilige berg, woont. Jeruzalem zal een heiligdom zijn en vreemden zullen er niet meer doorheen trekken.' Kijk, dat is het vooruitzicht! En als je houdt van de HERE, dan kijk je uit naar dat eindoordeel, naar die dag van het gericht, daar in het Dal van Josafat, het Dal waar de HERE rechtspreekt. Daarom liggen daar ál die mensen begraven, duizenden en nog eens duizenden mensen. En Jezus, als Hij daar loopt door dat Kidrondal, Hij zít al die graven in het licht van de maan, en Hij weet: 'Ze wachten allemaal op Mij! Als Ik terugkom om te oordelen de levenden en de doden. Hier, op deze plek zal Ik ooit rechtspreeken, en Ik zal Mijn volk verlossen, iedereen die zijn of haar hoop gevestigd heeft op de HERE, de Heilige van Israël, iedereen die gelooft in Mij. Ik zal komen om mensen vrij te spreken, om mensen eeuwig leven te schenken. En juist om dát te doen, om mensen dán vrij te kunnen spreken, juist daarom ga ik nú de Kidron over om Mij op te offeren voor Mijn volk.' En zo gebeurt het ook! Als Jezus even later in de Hof van Gethsemane is, dan komt daar die hele bende aan, met fakkels en wapens, en dan zegt Jezus: 'Als jullie Mij zoeken, laat dézen dan weggaan.' Hij beschermt Zijn discipelen, Hij springt voor hen in de bres. Dát is waarvoor Hij gekomen is, dát is Zijn levenswerk: in de bres springen voor mensen. Hij geeft Zijn leven om ons te redden, om ons in het oordeel te kunnen vrijspreken, om ons een hoopvolle toekomst te geven. Jezus, Hij gaat de Kidron over. Hij gaat in de voetsporen van koning David, Hij laat Zich vernederen, bespotten, uit liefde voor ons. En Hij neemt de straf op Zich, de straf van alle mensen díé Hem vernederen, de straf zoals ooit Siméi die verdiende. Jezus Hij gaat heel bewust deze weg van het lijden, want Hij weet: 'Ik kom terug op een dag, dan zal Ik rechtspreeken, hier, in het Dal van Josafat, hier, in dít Dal waar de HERE rechtspreekt. Ik ga nu lijden en ik ga nu sterven, om dán op die dag, Mijn kinderen te kunnen vrijspreken. Om hen dan te kunnen redden, voor eeuwig!' Jezus, Hij ging de weg van lijden en dood, en Hij deed dat in ónze plaats, zodat wij niet hoeven te sterven, maar mogen leven! Ik las een verhaal over het Franse leger in de tijd van Napoleon. In die tijd werden mannen ingelijfd in het Franse leger via een systeem van loting. Wie werd uitgekozen, moest zich melden. Er was één uitzondering. Je kon worden vrijgesteld van militaire dienst als iemand anders bereid was om jouw plaats in te nemen. Op een dag klopten een paar militairen aan bij een huis, ergens in Frankrijk. De man van het huis deed open. 'Meekomen,' zeiden de militairen, 'je bent uitgekozen.' Maar hij wilde niet. Hij weigerde, en hij zei: 'Twee jaar geleden ben ik doodgeschoten.' Eerst dachten ze dat hij gek was. Maar hij hield vol. Hij zei: 'Kijk maar na in de administratie. Twee jaar geleden ben ik als dienstplichtig militair gesneuveld.' 'Hoe kan dat nou?' zeiden de militairen. 'Je leeft toch?' Hij ging het uitleggen. 'Toen ik werd opgeroepen, kwam er een goede vriend naar me toe. Hij zei: "Jij hebt een groot gezin, maar ik ben niet getrouwd en niemand is van mij afhankelijk. Ik zal jouw naam en adres gebruiken en in jouw plaats gaan." En inderdaad, zo stond het ook in de administratie. Het was zo'n vreemde situatie, dat het zelfs werd voorgelegd aan Napoleon zelf. En die besloot dat de man gelijk had. Het land kon op hém geen aanspraak meer maken. Hij was vrij! Want zijn vriend was gestorven in zijn plaats. Dat is precies wat Jezus deed. Hij is voor ons in de bres gesprongen. 'Als jullie Mij zoeken, laat deze dan weggaan.' We hebben een geweldige Verlosser. Een Koning die bereid was om Zélf de weg te gaan van de vernedering, en om de straf te dragen in plaats van degenen die Hem vernederen, elke keer weer. Een Verlosser die terug zal komen als Rechter, en wat ben je een gezegend mens, als je nu al die Rechter mag kennen en mag beminnen, als je Hem dient met je hele hart. Hij ging de Kidron over. Voor jou. Het is een daad van oneindige liefde. Houd het vast! Amen.